

rindelige Forslag for næste Finantsaar, der løb paa 1,283,000 Rbd. Finantsloven for indværende Aar bevilger i § 25 1,301,600 Rbd. Forskjellen imellem Forslagene hidrører fra, at under B de fra Statssecretariatet for Maadesager overtagne Understøttelsers Beløb er nedsat fra 151,000 Rbd. til 147,000 Rbd. ifølge indvunden Erfaring om, hvad der kan antages at bortfalde ved Dødsfald, Giftermaal og forbedrede Formuesomstændigheder.

De almindelige Pensioner til Embedsmænd ere forsøgede mod forrige Finantsaar især ved Afgang af flere Soldembedsmænd, vestindiske Officerer og Spofficerer.

Udvalget bemærker, at man finder det ønskeligt i Finantslovene at udgaae saadanne Navngivelser af Personer, som her findes under A. a. og c, og at det formenes hensigtsmæssigt i senere Finantslove at dele Pensionerne til Embedsmænds Efterladte, saa at det Beløb, der bevilges til Børn, særskilt fastsættes, da Pensonsloven indeholder forskellige Bestemmelser for Enker og Børn og dens Forskrifter hvile paa forskellige Grundvolde. Udvalget tiltræder, hvad i sidstnævnte Henseende er yttret i Anledning af en Tillægslov for Finantsaaret 1850—51.

§ 26.

Til Statsgjældens Forrentning og Afbetaling er i det foreliggende Lovforslag anført 7,036,000 Rbd.; det oprindelige Forslag for næste Finantsaar løb paa 8,086,000 Rbd. I Finantsloven for indværende Finantsaar er dertil bevilget 5,352,800 Rbd. Udgiften deler sig i 4 Poster, af hvilke Nr. 2 og 4, der angaae den indenlandtske Gjæld, ere overensstemmende i begge Forslag, og ikke give os Anledning til nogen Bemærkning. Derimod er Nr. 1 „Renter af den indenlandtske Gjæld“ forøget fra 2,550,000 Rbd. i det oprindelige Forslag til 2,560,000 Rbd. i det af Folkethinget vedtagne Forslag, altsaa ansat 10,000 Rbd. højere; og under Nr. 3 „Capitalafdrag paa den indenlandtske Gjæld“ er en Sum af 2,701,000 Rbd. udgaaet, og et Beløb af 1,641,000 Rbd.

kommet istedet. Disse Forandringer have en dobbelt Aarsag, nemlig deels, at der i det oprindelige Forslag var calculeret paa i 11te Juni og 11te December d. A. at skulle indfri 3 Millioner Creditbeviser til 3^{7/96} pCt. aarlig Rente, men at Lov 14 Novbr. f. A. har tilladt Creditbevisernes Udverling al pari mod Statsobligationer til 5 pCt. aarlig Rente og først opstigelige i senere Finantsaar, og deels at den svævende Statsgjæld er posteret paa en anden Maade i det foreliggende end i det oprindelige Lovforslag. Rente-Forskjellen under Nr. 1 har den førstnævnte Grund, da Creditbeviserne paaførte Statskassen en mindre Rentebyrde end Obligationerne. Forandringen under Nr. 3 har derimod begge de anførte Grunde; thi det oprindelige Forslag beregnede egentlig Capitalafdrag 3,001,025 Rbd. paa den indenlandtske Statsgjæld, derunder indbefattet 3 Millioner Creditbeviser; men deri var fradraget som calculeret Overskud af Indbetalingerne paa den svævende Statsgjæld, i Sammenligning med Udbetalingerne paa samme 300,000 —

og derefter var i Lovforslaget anført 2,701,000 Rbd. (See Anm. Pag. 87); men efterat Loven af 14de Novbr. f. A. om Omsætning af Creditbeviserne til Statsobligationer a 5 pCt. var udkommen, viste der sig en saa stærk Søgning efter disse Papirer, at de for contant Indfrielse af Creditbeviser debiterede 3 Millioner, efter Finantsministerens Erklæring, paa en Ubetydelighed nær kunde komme til Afgang i den foreliggende Finantslov. Paa den anden Side var det anseet rigtigt at forandre den tidligere Posteringsmaade for den svævende Statsgjæld, og, imod i § 12 at føre til Indtægt det Beløb, som ansloges omtrentlig at ville indkomme paa den, i § 24 at føre til Udgift, hvad der calculeredes at skulle udbetales paa den.